

Erbanová na festivalu: Dva sporty, jedno tělo a příběh, který musel skončit olympijskou medailí

6.2.2026 - Markéta Kosová | Česká olympijská

Když se řekne Karolína Erbanová, většina lidí si vybaví rychlobruslařskou dráhu a její závody na sprinterských tratích. Ale její cesta sportovkyně je mnohem pestřejší - a složitější, než se na první pohled zdá. Erbanová se vymyká jednoduchým definicím: olympionička, rychlobruslařka, hokejistka, trenérka, studentka tradiční čínské medicíny. Každá z těchto rolí přináší vlastní výzvy a příběhy, které dohromady tvoří fascinující mozaiku její kariéry.

„Když jsem přešla z rychlobruslení k hokeji, ještě jsem tak trochu snila, že bych mohla zkusit olympiádu ve dvou sportech,“ zavzpomínala Erbanová s jemnou nostalgií na Olympijském festivalu v Českých Budějovicích, kam přijela s projektem Českého svazu ledního hokeje - Holky na led. „Nepodařilo se to, ale jsem ráda, že jsem se dopracovala v hokeji k tomu, že můžu být trenérkou. To je fajn.“

Olympijské vzpomínky jsou pro ni stále živé. „Když víš, jaké to je tam být...,“ zasnila se. „Teď bych tam byla radši za hokej.“ A skoro se jí to také povedlo. „Jenže před čtyřmi lety jsem byla třináctá, první útočnice, která neodjela. Ale zas to byla covidová olympiáda, v Pekingu chyběla opravdová atmosféra. Jinak by to pro mě byla mnohem složitější situace.“

Tělo řeklo ne

Erbanová s hokejem začínala, ve 14 letech se ale rozhodla pro rychlobruslení, a nakonec se k hokeji zase vrátila. Přejít mezi sporty však kromě vášně provázela i tvrdá realita těla. „Dávala jsem svému tělu strašně na kotletu. Startuješ několikrát za zápas, jsi neustále v externí rotaci kyčlí a když nemáš dobrý střed těla, není to dobré. Bylo toho moc,“ líčila bronzová olympijská medailistka na 500 metrů.

Její putování napříč hokejem a rychlobruslením psalo svůj vlastní příběh. „Bronz na hokejovém mistrovství světa byla hodně zajímavá zkušenost. Už to, že jsem se vůbec dostala výběru, že jsem se probojovala do nominace a pak jsem zažívala světovou akci v úplně jiný dimenzi. Ten tým, úplně jiný sport, to bylo fakt zvláštní,“ vyprávěla dvojnásobná bronzová medailistka z mistrovství světa. „Najednou jsem nebyla středem pozornosti, hrála jsem čtvrtou lajnu, ale byla jsem ráda, že tam jsem. Ta medaile byla dost dobrá a historicky první pro ženský hokej.“

Své pevné místo v tomto příběhu má i olympijský bronz. „Nešlo jen o to, že mám bronz na 500 metrů. Celá ta má cesta byla velmi specifická. Tahle medaile znamená daleko víc, než že jsem dojela třetí. Je v ní zabaleno strašně moc vzpomínek, lidí, které jsem potkala, a čím vším jsem se musela prokousat. Tenkrát jsem věděla, že medaili prostě dám. Ten příběh musel být takhle napsaný.“

Pod drobnohledem

Překonat mnohdy musela i sama sebe. Hlavně tlak, který si mnohdy vytvořila sama na sebe. „Když už máš něco za sebou, už tě sledují, očekávají výsledky. Když se člověk teprve šplhá, tlak je hlavně na něm samotném. Ale pak už musíš potvrdovat,“ uvažovala. „Bez mentorky bych olympijskou sezonu

nezvládla“

Předstartovní tíha je obrovská, ať už jde o hokej nebo rychlobruslení. „V rychlobruslení se probudíš a musíš to dát sama. Nikoho nezajímá, jestli ses dobře nevyspala nebo tě bolí hlava. Sama vítězíš, sama prohráváš. V hokeji se vše rozprostře – tíha před zápasem i prohra. A když vyhrajete? Všichni slaví a ty víš, že jsi odehrála třeba dvě minuty v zápase. Že ses možná dvakrát dotkla kotouče a tvůj úkol byl co nejvíc unavit jejich třetí lajnu, aby si naše první a druhá odpočinuly. Musela jsem zvládnout přijmout uhle roli.“

Dnes se Erbanová kromě sportu věnuje i tradiční čínské medicíně. „Západní medicína mi nedokázala pomoci, tak jsem sáhla po tomhle. Studium je fascinující a náročné – učíme se celého člověka od A do Z, je to určitě celoživotní studium.“

<https://www.olympijskym.cz/article/erbanova-na-festivalu-dva-sporty-jedno-telo-a-pribeh-ktery-musel-skoncit-olympijskou-medaili>